

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.12.2000
KOM(2000) 828 endelig

2000/0339 (CNS)
2000/0340 (CNS)
2000/0341 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet (Grotius II, på det generelle og strafferetlige område)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater (Oisin II)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af et tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogram for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn (Stop II)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Den 31. december 2000 udløber tre af de flerårige finansieringsprogrammer, der blev vedtaget som fælles aktioner på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union. De tre fælles aktioner er:

- fælles aktion 96/636/RIA af 29. oktober 1996 om et tilskyndelses- og udvekslingsprogram for aktørerne inden for retsvæsenet (Grotius)¹
- fælles aktion 96/700/RIA af 29. november 1996 om et tilskyndelses- og udvekslingsprogram for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af børn (Stop)²
- fælles aktion 97/12/RIA af 20. december 1996 vedrørende et rammeprogram for udveksling og uddannelse af samt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder (Oisin)³.

Programmerne blev iværksat med finansielle referencegrundlag på henholdsvis 8,8 mio. EUR for Grotius, 6,5 mio. EUR for Stop og 8 mio. EUR for Oisin. Der er hvert år vedtaget årsprogrammer for gennemførelsen med fastsættelse af mål og tematiske prioriteter, beskrivelse af procedurer og opfordringer til de projektansvarlige om at fremlægge projekter til eventuel finansiering; disse programmer er derefter blevet offentliggjort i EF-Tidende. Der er vedtaget en lang række projekter til samfinansiering. De udvalg, der skal hjælpe Kommissionen med gennemførelsen af programmerne, og som består af repræsentanter fra alle medlemsstaterne, har i reglen holdt møde to gange om året i gennemførelsesperioden, navnlig for at drøfte og kommentere årsprogrammerne og Kommissionens forslag til udvælgelse af projekter til samfinansiering.

Kommissionen har tre gange (1996 og 1997 i én rapport) aflagt rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af programmerne. Rapporterne viser, at programmerne har opfyldt målsætningerne og været pengene værd i kraft af deres støtte til de talrige projekter, rapporterne er baseret på. Rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af programmerne i regnskabsåret 2000 vil give lejlighed til at drage yderligere konklusioner om programmernes effektivitet og gennemslagskraft.

En ekstern evaluering fra begyndelsen af 2000 har bekræftet, at programmerne har opfyldt deres målsætninger og ydet et positivt bidrag til retshåndhævelse og retligt samarbejde i kriminalsager. Programmernes effektivitet i forhold til de anvendte ressourcer blev også fundet tilfredsstillende.

Den eksterne evaluering antydede dog, at man burde undersøge en række muligheder for at forbedre de samfinansierede projekters gennemslagskraft, f.eks. færre seminarer og konferencer, bedre forberedelse af projekterne og mere generel videreformidling af

¹ EFT L 287 af 8.11.1996, s. 3.

² EFT L 322 af 12.12.1996, s. 7.

³ EFT L 7 af 10.1.1997, s. 5.

resultaterne. Der er taget hensyn til disse konklusioner ved udarbejdelse af forslagene til fornyelse af programmerne.

Den 1. maj 1999 trådte Amsterdam-traktaten i kraft, og man indførte begrebet ”et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed”. I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 fik dette begreb en central placering i EU. Desuden indførte Kommissionen en resultattavle for at følge udviklingen i oprettelsen af dette område.

Det er klart, at programmerne kan få en vedvarende og betydelig rolle at spille i forbindelse med retshåndhævelse og retligt samarbejde på europæisk plan efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden, der som overordnet mål har at bidrage til at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Kommissionen har derfor konkluderet, at programmerne bør fornyes, for at man fortsat kan yde den vigtige støtte til foranstaltninger på europæisk plan, der bidrager til at skabe dette område. Hvad angår Stop-programmet, støttes denne konklusion også af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 19. maj 2000 om Kommissionens anden meddelelse ”om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder”.

Der vil imidlertid fremover blive behov for en strategisk omlægning af tilrettelæggelsen og forvaltningen af programmerne af hensyn til samfinansiering som led i det politimæssige og retlige samarbejde. Man kan f.eks. forestille sig en sammenlægning af alle programmer under afsnit VI i et ”rammeprogram”.

2. FORSLAGENE TIL RÅDETS BESLUTNING: UDVIKLING

Forslagene til Rådets afgørelser om indførelse af anden fase af programmerne Grotius (generelt og retligt), Stop og Oisin er baseret på de erfaringer, man har gjort i de første fem år med gennemførelsen af de nuværende programmer. I forbindelse med fornyelsen af programmerne er man kommet til den konklusion, at der er behov for en kommende strategisk omlægning af alle programmer for støtte til foranstaltninger inden for retshåndhævelse og retligt samarbejde. En omlægning, der vil skabe ét ”Rammeprogram for afsnit IV” ville være i tråd med Kommissionens generelle ønske om at fokusere på større programmer og kunne muligvis føre til en forøgelse af de tilgængelige ressourcer. Et rammeprogram ville også forenkle budgetprocedurerne, gøre aktiviteterne mere gennemsigtige og skabe mere synergi mellem de nuværende separate programmer under afsnit VI, selv hvis der opretholdes en indholdsmæssig adskillelse gennem ”kapitler”.

Den kommende omlægning er årsagen til, at fornyelsen er begrænset til to år. Dermed vil en strategisk omlægning af alle programmerne under afsnit VI kunne finde sted samtidig, da udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammerne for personer, der er ansvarlige for bekæmpelse af organiseret kriminalitet (Falcone), også udløber den 31. december 2002.

Selv om forslagenes struktur og til en vis grad ordlyd adskiller sig fra de fælles aktioner om indførelse af de oprindelige programmer, har man ikke til hensigt at ændre anvendelsesområderne. Dog er Grotius blevet opdelt i to programmer, nemlig Grotius på det generelle og strafferetlige område og Grotius på det civilretlige område. Kommissionen har vedtaget et særskilt forslag om Grotius på det civilretlige område⁴.

⁴ KOM(2000) 516 endelig, af 5.9.2000.

Årsagen er, at det nuværende Grotius-program blev indført i 1996 ved en fælles aktion om retligt samarbejde på såvel det civilretlige som det strafferetlige område. På daværende tidspunkt var retligt samarbejde på både det civilretlige og det strafferetlige område omfattet af den tidligere artikel K.1 i traktaten om Den Europæiske Union.

Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, ændrede bestemmelserne om retligt samarbejde. Retligt samarbejde på det civilretlige område hører nu under artikel 61 og 65 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, mens retligt samarbejde om strafferetlige spørgsmål hører under artikel 29 og 34 i traktaten om Den Europæiske Union. De forskellige retsgrundlag har krævet to særskilte afgørelser.

Programmerne Grotius, Oisin og Stop er især rettet mod specialiserede erhverv, som dommere, offentlige anklagere, aktører inden for retsvæsenet, politiet, retshåndhavende myndigheder, andre offentligt ansatte og personer, der er ansvarlige for at yde bistand til ofre. Dog er uddannelsesinstitutioner, universiteter, frivillige sammenslutninger og andre forskningscentre også berettigede til støtte under programmerne.

De overordnede målsætninger er at bidrage til at skabe et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for at kunne tilbyde borgerne en højere grad af beskyttelse og bekæmpe organiseret kriminalitet.

På denne baggrund er de specifikke målsætninger for Grotius at skabe samarbejde mellem aktørerne inden for retsvæsenet, at forbedre kendskabet til de forskellige retlige systemer og domstolene og at styrke det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne.

Oisin vil styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder for at give dem lejlighed til at få bedre indblik i tilsvarende myndigheders arbejdsmetoder i andre medlemsstater og de begrænsninger, de er underlagt.

Stop skal udvikle initiativer til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi og vold i forbindelse hermed, og bistå ofrene for denne form for kriminalitet.

Man foreslår at bruge følgende instrumenter:

- uddannelse i medlemsstaternes lovgivning, procedurer og god praksis
- udvekslings- og mobilitetsprogrammer med deltagelse af medlemsstaternes institutioner
- seminarer, kollokvier og konferencer
- forskning i og undersøgelser af retlige forhold og nye arbejdsmetoder
- videreformidling af oplysninger og udnyttelse af hidtidige resultater.

De foreslåede strukturer afspejler den generelle udvikling af fællesskabsprogrammer, jf. f.eks. Daphne-programmet. Omstruktureringen har også medført indførelse af ny terminologi og nye typer foranstaltninger, som f.eks.:

- i forslagene taler man om et årligt arbejdsprogram i stedet for et årsprogram
- med forslagene indføres specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger inden for de områder, der er anført i det årlige arbejdsprogram

- i forslagene søger man at give mere tydeligt udtryk for kriterierne for vurdering og udvælgelse af aktioner.

De foreslåede finansielle referencer for programmerne er hævet på grund af den voksende interesse i programmerne og de mere ambitiøse målsætninger. I forslagene anføres finansielle referencer på henholdsvis 4 mio. EUR for Grotius, 4 mio. EUR for Stop og 8 mio. EUR for Oisin. Man foreslår, at samfinansieringen fremover begrænses til 70% i stedet for 80%, for at give de projektansvarlige mulighed for at foretage mere præcise overslag over omkostningerne og mobilisere mere national samfinansiering af programmerne.

Målsætningerne med de foreslåede programmer er i højere grad bragt i overensstemmelse med traktaterne, nu Amsterdam-traktaten, og de fælleseuropæiske politikker og handlingsplaner under traktatens afsnit IV. Det understreges desuden, at det er særlig vigtigt at inddrage ansøgerlandene i programmernes aktioner. Der bør tilskyndes yderligere til at udvikle ansøgerlandenes offentlige myndigheders og organisationers stigende deltagelse i projekter under de nuværende programmer, ikke mindst med henblik på den kommende udvidelse af EU. Kommissionen foreslår derfor også, at de specifikke aktioner (beskrevet nedenfor) skal kunne anvendes på områder, hvor ansøgerlandene har givet specifikt udtryk for en interesse i at gribe ind. En medlemsstat eller en organisation fra en medlemsstat vil dog stadig formelt være ansvarlig for et forslag til og en ordentlig gennemførelse af den foreslåede aktion. For at holde ansøgerlandene underrettet om udviklingen og dermed om programaktiviteterne kunne Kommissionen få mulighed for at invitere repræsentanter for ansøgerlandene med som observatører til informationsmøder, der afholdes efter de officielle møder i de udvalg, der skal hjælpe Kommissionen med at gennemføre programmerne.

Informationerne fra disse møder vil lette forberedelserne af de aftaler, der skal indgås med de enkelte ansøgerlande om deres bidrag til programmernes budget.

Hvad angår en anden udvikling i forslagene, viser erfaringerne med gennemførelsen af tidligere programmer, at der undertiden er huller i de emner, der er omfattet af de forslag, Kommissionen modtager, dvs. sammenlignet med de tematiske prioriteter ifølge årsprogrammerne. Fokuserede og målrettede aktioner kunne også rettes mod specifikke behov inden for specifikke områder. Det foreslås derfor, at man i det årlige arbejdsprogram får mulighed for at pege på nogle få specifikke aktioner og angive deres type (kampagne, konference, udvekslingsprogrammer, forskning) og et veldefineret emne og mål. Disse specifikke aktioner vil alle kunne finansieres 100%. Kommissionen kan i sit forslag til det årlige arbejdsprogram specificere disse aktioner og opfordre projektansvarlige til at fremsætte forslag til, hvordan de vil gennemføre aktionen. De indkomne forslag vil blive vurderet efter samme kriterier som alle andre forslag.

På grundlag af de indhentede erfaringer og den eksterne vurdering følte man endvidere, at programmerne skulle omfatte supplerende foranstaltninger for at styrke en mere effektiv opfyldelse af deres målsætninger. De supplerende foranstaltninger skal støtte aktioner, der allerede er samfinansieret under programmerne. Med andre ord kunne Kommissionen i det årlige arbejdsprogram anføre emner og spørgsmål (f.eks. et initiativ til at offentliggøre et hæfte med resultaterne af en aktion, videreudvikling af websites eller databaser med oplysninger om programmets aktioner eller afholdelse af møder for eksperter, der beskæftiger sig med et specifikt emne), som de projektansvarlige også kan få finansieret 100%.

Forslagene begrænser dog den procentdel af de årlige bevillinger, der kan benyttes til sådanne fuldt finansierede aktioner og supplerende foranstaltninger til 10% for hver.

Forslagene til komitologiprocedurer for gennemførelse af programmerne er inspireret af Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁵, også kaldet komitologiafgørelsen. Denne afgørelse gælder kun de udvalg, der arbejder under fællesskabsdelen af traktaterne, men de procedurer, der beskrives i afgørelsen og bruges som model i forslagene, er i praksis lig med de procedurer, som er fulgt ved gennemførelsen af programmerne siden 1996.

Programmernes gennemførelsesforanstaltninger foreslås vedtaget efter to forskellige procedurer, rådgivningsproceduren og forvaltningsproceduren. I forslagene afhænger valget af procedure ikke af størrelsen af den ønskede samfinansiering, dvs. over og under 50 000 EUR, eftersom aktionerne kun sjældent i gennemsnit indebærer samlede investeringer på over 100 000 EUR. Derfor foreslår man, at alle beslutninger om at finansiere aktioner, som de projektansvarlige indgiver forslag om, samt beslutninger om at finansiere supplerende foranstaltninger skal følge rådgivningsproceduren. Årsagen er, at Kommissionen er ansvarlig for udvælgelsesprocessen og anmoder udvalget om en udtalelse om den samlede liste, herunder de supplerende foranstaltninger.

Vedtagelse af det årlige arbejdsprogram og de specifikke aktioner følger derimod forvaltningsproceduren. Det skyldes, at der er tale om et langt vigtigere instrument, især med henblik på at fastlægge de prioriterede emner for potentielle tilbudsgivere og på at opfordre til specifikke aktioner.

Rådgivningsproceduren indebærer, at Kommissionen er forpligtet til at tage størst muligt hensyn til udvalgets holdning og underrette udvalget om, hvordan dette er sket. Forvaltningsproceduren indebærer, at Kommissionen kan vedtage foranstaltningen, medmindre et kvalificeret flertal i udvalget er imod.

3. FORSLAGENE TIL RÅDETS BESLUTNING: ARTIKLERNE

Artikel 1

I artikel 1 indføres anden fase af programmerne, og det anføres, at de skal løbe i en toårig periode fra og med den 1. januar 2001.

Artikel 2

I artikel 2 fastsættes programmernes formål. Der peges på en tæt forbindelse med det overordnede formål med Amsterdam-traktaten og derfor også med de handlingsplaner m.m., de er indført for arbejdet med at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Derefter defineres formålene med de enkelte programmer set i relation til det overordnede formål. Ansøgerlandenes engagement understreges desuden udtrykkeligt her.

Artikel 3

Artikel 3 handler om, hvem der kan modtage samfinansiering under programmerne. Organisationer, der er relevante for programmernes anvendelsesområde, udpeges sammen med målgrupperne. Der opstilles også retningslinjer for, hvad man forstår ved begrebet europæisk dimension, og dermed hvor mange parter fra medlemsstater og ansøgerlande der skal deltage.

⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23-26.

I artikel 3 indføres også specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, som kan finansieres 100% for fuldt ud at opfylde målsætningerne med programmerne.

Artikel 4

I artikel 4 beskrives programmets aktioner, og artiklen omfatter de aktioner, hvorigennem de nuværende programmer gennemføres.

Artikel 5

Artikel 5, stk. 1 og 2, vedrører programmernes budgetregler, mens de følgende stykker fastsætter de grundlæggende principper for finansiering af aktionerne.

Artikel 6

Artikel 6 handler om gennemførelsen af programmerne. I stk. 1 fastslås det, at gennemførelsen skal ske i samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. I stk. 2 og 3 fastsættes en grundlæggende regel og tre skridt, som Kommissionen skal tage ved gennemførelsen af programmet. I stk. 4 udpeges de foranstaltninger, som det udvalg, der oprettes i henhold til artikel 7, skal undersøge og afgive udtalelse om.

I stk. 5 fastsættes de generelle kriterier for vurdering og udvælgelse af aktioner, der skal finansieres under programmet. Kommissionen har søgt at være meget klar på dette punkt, da det er af afgørende betydning, at ansøgerne ved, på hvilket grundlag deres forslag vil blive vurderet. Kommissionen vil basere begrundelser af udvælgelse eller afvisning af forslag på disse kriterier.

Artikel 7

I artikel 7, stk. 1, fastslås det, at Kommissionen ved gennemførelsen af programmet skal bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Stk. 2 omhandler udvalgets vedtægter. I stk. 3 får Kommissionen mulighed for at invitere repræsentanter fra ansøgerlandene til informationsmøder.

Artikel 8

Artikel 8 beskriver rådgivningsproceduren. I artikel 6, stk. 4, anføres det, at proceduren skal gælde for vedtagelse af projekter indgivet af projektansvarlige, der er udpeget i artikel 3, stk. 1, og de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4.

Artikel 9

Artikel 9 beskriver forvaltningsproceduren. I artikel 6, stk. 4, anføres det, at proceduren skal gælde for vedtagelse af et årligt arbejdsprogram og de specifikke aktioner gennem det årlige arbejdsprogram.

Artikel 10

I artikel 10 forpligtes Kommissionen til at sikre evaluering af og tilsyn med programmet. Samtidig forpligtes Kommissionen til hvert år at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af denne evaluering og dette tilsyn.

Artikel 11

I artikel 11 hedder det, at afgørelsen om at indføre programmet træder i kraft ved offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet (Grotius II, på det generelle og strafferetlige område)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen af ... 2000,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors opfordrer man til at styrke samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse for at skabe et ægte europæisk retligt område.
- (3) Grotius-programmet, der blev indført ved den fælles aktion 96/636/RIA⁶ af 29. oktober 1996, har bidraget til en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaternes aktører inden for retsvæsenet og en forbedring af det gensidige kendskab til deres retlige systemer og domstole.
- (4) Fornyelsen af dette program, som ovennævnte fælles aktion netop omhandler, vil gøre det muligt at forbedre dette samarbejde yderligere.
- (5) Efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden henhører det retlige samarbejde på det civilretlige område under artikel 61 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og som følge heraf tager Kommissionen særskilt initiativ til at støtte et samarbejdsinitiativ på dette felt for at forny Grotius-programmet på det civilretlige område.
- (6) Det er ønskværdigt at sikre en vis kontinuitet i de aktioner, Grotius-programmet yder støtte til på det generelle og strafferetlige område, og at forny dem i en anden fase af to års varighed.

⁶ EFT L 287 af 8.11.1996, s. 3.

- (7) Det er nødvendigt i højere grad at åbne Grotius-programmet på det generelle og strafferetlige område for ansøgerlandene ved at give dem mulighed for at deltage i projekter, der modtager støtte under programmet.
- (8) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁷, skal de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 1 og stk. 4, andet led, vedtages efter den rådgivningsprocedure, der er beskrevet i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF.
- (9) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 4, første led, og i artikel 6, stk. 3, første led, er forvaltningsforanstaltninger som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, skal disse foranstaltninger vedtages efter den forvaltningsprocedure, der er beskrevet i afgørelsens artikel 4 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1 - Indførelse af programmet

1. Ved denne afgørelse indføres anden fase af det samarbejdsprogram, der betegnes som "Grotius-programmet", og som blev indført ved fælles aktion 96/636/RIA af 29. oktober 1996, på det generelle og strafferetlige område.
2. Programmet fornyes for perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002, hvorefter det kan forlænges.

Artikel 2 – Programmets målsætninger

1. Programmet bidrager til at opfylde den overordnede målsætning om at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I denne forbindelse skal det øge det gensidige kendskab til de retlige systemer og domstolene og fremme det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne.
2. Programmets specifikke målsætninger er:
 - at forberede samarbejdsinitiativer på det strafferetlige område
 - at bidrage til at tilvejebringe passende instrumenter
 - at øge det gensidige kendskab til generelle emner af fælles interesse for medlemsstaterne
 - at iværksætte separate lokale aktioner for at forbedre samarbejdet i marken
 - at oprette et netværk for bestemte organisationer og erhverv.

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

3. Ansøgerlandene kan deltage i projekterne for at stifte bekendtskab med EU's resultater på dette område og forberede sig på deres tiltrædelse. Andre tredjelande kan ligeledes deltage, når det tjener formålet med projekterne.

Artikel 3 - Adgang til programmet

1. Programmet samfinansierer projekter indgivet af offentlige eller private institutioner, herunder erhvervssammenslutninger, forskningsinstitutter, og institutioner, der er ansvarlige for juridisk eller retslig grunduddannelse eller videreuddannelse af aktører inden for retsvæsenet.
2. I denne afgørelse forstås ved ”aktører inden for retsvæsenet”: dommere, offentlige anklagere, advokater, ministerielle embedsmænd, embedsmænd ved kriminalpolitiet, fogeder, sagkyndige, retstolke og andre professioner med tilknytning til retsvæsenet samt forskere.
3. For at være berettigede til samfinansiering skal projekterne omfatte mindst tre medlemsstater eller to ansøgerlande og tage sigte på at opfylde de målsætninger, der er nævnt i artikel 2.
4. Programmet kan endvidere finansiere:
 - specifikke aktioner af særlig interesse i henhold til programmets prioriteter eller for samarbejdet med ansøgerlandene
 - supplerende foranstaltninger, f.eks. seminarer, ekspertmøder eller andre initiativer til videreformidling af oplysninger indsamlet i forbindelse med programmet.

Artikel 4 - Programmets aktioner

Programmet omfatter følgende kategorier af aktioner, der gælder alle områder af det retlige samarbejde med undtagelse af det civilretlige.

- Uddannelse
- Udveksling og praktikophold
- Undersøgelser og forskning
- Møder og seminarer
- Videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet.

Artikel 5 - Finansiering af programmet

1. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.
2. Samfinansiering af et projekt under programmet udelukker enhver finansiering under et andet program finansieret af De Europæiske Fællesskabers budget.

3. Finansieringsafgørelserne indebærer, at der indgås finansieringsaftaler mellem Kommissionen og de projektansvarlige. Både afgørelserne og aftalerne er underlagt Kommissionens finanskontrol og revision ved Revisionsretten.
4. Det tilskud, der ydes over fællesskabsbudgettet, må ikke overstige 70% af de samlede projektomkostninger.
5. De specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, kan dog finansieres 100% inden for det loft på 10% af det årlige rammebeløb, der er afsat til hver af disse to kategorier.

Artikel 6 - Gennemførelse af programmet

1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Programmet forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. I forbindelse med gennemførelsen af programmet:
 - udarbejder Kommissionen et årligt arbejdsprogram, der omfatter de specifikke målsætninger og tematiske prioriteter samt eventuelt en liste over specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger
 - vurderer og udvælger Kommissionen projekter indgivet af de projektansvarlige, der er nævnt i artikel 3.
4. Kommissionen forelægger det udvalg, der er nævnt i artikel 7, udkast til de foranstaltninger, der skal iværksættes for at gennemføre programmet. Behandlingen af de projektansvarliges projekter og supplerende foranstaltninger foregår efter den rådgivningsprocedure, der er nævnt i artikel 8. Behandlingen af det årlige arbejdsprogram og de specifikke aktioner foregår efter den forvaltningsprocedure, der er nævnt i artikel 9.
5. Kommissionen vurderer og udvælger projekter indgivet af de projektansvarlige efter følgende kriterier:
 - overensstemmelse med programmets målsætninger
 - den europæiske dimension og ansøgerlandenes muligheder for at deltage
 - foreneligheden med det arbejde, der er påbegyndt eller planlagt i forbindelse med EU's politiske prioriteter inden for det generelle retlige og strafferetlige samarbejde
 - komplementariteten med andre tidligere, aktuelle eller kommende samarbejdsprojekter
 - den projektansvarliges evne til at gennemføre projektet

- projektets egentlige kvalitet med hensyn til udformning, tilrettelæggelse, præsentation og forventede resultater
- størrelsen af den støtte, der anmodes om fra programmet, og dens overensstemmelse med de forventede resultater
- virkningen af de forventede resultater for programmets målsætninger.

Artikel 7 - Udvalg

1. Kommissionen bistår ved forvaltningen af programmet af et udvalg, kaldet "Grotius-udvalget for det generelle og strafferetlige område", der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget vedtager sine vedtægter efter forslag fra formanden på de vilkår, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i Rådets afgørelse 1999/468/EF.
3. Kommissionen kan invitere repræsentanter for ansøgerlandene til informationsmøder efter udvalgs møderne.

Artikel 8 - Rådgivningsprocedure

Når der henvises til denne artikel, gælder rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.

Artikel 9 - Forvaltningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, gælder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.
2. Det tidsrum, der omtales i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 10 - Evaluering

1. Kommissionen evaluerer hvert år den indsats, der er gjort for at gennemføre programmet i det forgangne år.
2. En gang om året aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om programmets gennemførelse. Den første rapport aflægges senest den 31. Juli 2002.

Artikel 11 - Ikrafttrædelse

1. Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Forsalg til Rådets afgørelse om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet (Grotius II, på det generelle og strafferetlige område).

2. BUDGETPOST

B5-820

3. RETSGRUNDLAG

EU-traktatens artikel 34

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Foranstaltningen tager sigte på at sikre kontinuitet i Grotius-programmet, der udløber med udgangen af 2000.

Grotius II-programmet skal øge det gensidige kendskab til de retlige systemer og domstolene og fremme det generelle retlige og strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne.

Grotius II støtter finansiering af uddannelse, udveksling og praktikophold, møder, undersøgelser og forskning samt informationsformidling inden for en sammenhængende struktur, der gør det muligt at udbrede resultater på europæisk plan.

Disse aktioner er vigtige midler til at opfylde målsætningerne om at skabe et europæisk retligt område og bekæmpe organiseret kriminalitet på EU-plan.

Programmet tager udgangspunkt i følgende politiske instrumenter:

- Rådets og Kommissionens handlingsplan, der blev præsenteret for Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998, for den bedst mulige gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; i punkt 84 hedder det: *"Det Europæiske Råd opfordrer til, at der lægges særlig vægt på oprettelsen af et europæisk retsområde, i overensstemmelse med Amsterdam-traktaten, hvor der findes de nødvendige instrumenter til et effektivt retligt og politimæssigt samarbejde ..."*.

- konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999; i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelse på EU-plan hedder det i punkt 42: *"der bør i højere grad ske udveksling af bedste praksis, netværket af*

kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes ...”.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser om dens forlængelse/fornyelse

Programmet løber i to år (2001-2002). Det sker for at undersøge, om det er muligt at slå de eksisterende programmer (Grotius, Oisin og Stop) sammen til et enkelt under EU-traktatens afsnit VI.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 IOU

5.2 OB

5.3 UDGIFTER: 4 MIO. EUR

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

- støtte til samfinansiering sammen med andre offentlige eller private kilder op til 70% af projektomkostningerne
- støtte på 100% til specifikke aktioner, som Kommissionen iværksætter om prioriterede aspekter af europæisk interesse, og til supplerende foranstaltninger inden for loftet på 10% af det årlige budget for hver af disse to kategorier.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Metode til beregning af de samlede omkostninger ved foranstaltningen

Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af programmet er på 4 mio. EUR for perioden 2001-2002.

Det svarer til budgettildelingen til Grotius-programmet for 2000 på 2 mio. EUR gange to (aktionens varighed).

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Seminarer, konferencer, informationsmøder	1,05	1,05					2,10
Udvekslings- og praktikprogrammer	0,55	0,55					1,10
Undersøgelser og forskning	0,30	0,30					0,60
Dokumentation/information	0,10	0,10					0,20
I alt	2,00	2,00					4,00

7.3 Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. inkluderet i budgettets del B

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

	År	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt

7.4 Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Forpligtelsesbevillinger	2,00	2,00					4,00
Betalingsbevillinger	4,0						
Regnskabsår n n+1 n+2 n+3 n+4 n+5 og følgende regnskabsår	1,00	2,00	1,00				4,00
I alt	1,00	2,00	1,00				4,00

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

- De generelle bestemmelser om bekæmpelse af svig gælder. Desuden er der planlagt stikprøvekontroller på stedet.

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- **Specifikke målsætninger:** At øge kendskabet til de øvrige medlemsstater og ansøgerlandenes juridiske sprogbrug og forståelsen af deres juridiske terminologi.
- At øge kendskabet til de fælles værdier bag medlemsstaternes retssystemer.
- At stifte bekendtskab med de øvrige medlemsstater og ansøgerlandenes retlige systemer og domstole.
- At skabe arbejdsmæssige relationer og gensidig tillid mellem aktørerne inden for retsvæsenet.
- At skabe debat om, hvordan man kan forbedre det retlige samarbejde, og om eksperimentale arbejdsmetoder.
- At foretage gensidige sammenligninger af reformen af retsvæsenet.
- At videreformidle information om resultaterne af projekterne på europæisk plan.
- **Målgruppe:** Programmet er rettet mod aktører inden for retsvæsenet, dvs. dommere, offentlige anklagere, advokater, akademisk og videnskabeligt personale, ministerielle embedsmænd, embedsmænd ved kriminalpolitiet, fogeder, sagkyndige, retstolke og andre professioner med tilknytning til retsvæsenet.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

- **Behovet for EF-støtte, især i henhold til nærhedsprincippet:** For at skabe et netværk af projektansvarlige, for at styrke det grænseoverskridende aspekt, for at videreformidle resultaterne på europæisk plan.
- **Valg af interventionsform**
 - * *fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (komparative fordele):* videreformidling af resultaterne på europæisk plan, dækning af de projektansvarliges behov på europæisk plan, bedre koordinering mellem målgrupperne.
 - * *beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan:* på EF-plan findes der ikke andre specifikke aktioner, og på nationalt plan er aktionerne begrænsede og gør det ikke muligt at opnå netværksvirkning eller at udbrede kendskabet til god praksis til andre dele af Europa.
 - * *forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt:* synergi og merværdi på europæisk plan.
- **Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen** Erfaringerne med de forudgående aktioner viser, at der ikke findes sådanne usikkerhedsmomenter. Der er tværtimod en stigende efterspørgsel efter aktører inden for retsvæsenet og en stigende interesse i hele Europa for denne type aktion med henblik på at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

- Resultatindikatorer
 - * *output-indikatorer (omfanget af de iværksatte aktiviteter):* analyse og videreformidling af projektresultaterne, oprettelse af transnationale partnerskaber.
 - * *virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning:* forbedring af kendskabet blandt aktører inden for retsvæsenet til de øvrige medlemsstaters retlige systemer, herunder deres juridiske sprogbrug, og forståelsen for forskellig national praksis.
- *Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen?* Internt hvert år globalt; eksternt globalt.
- *Vurdering af resultaterne (i tilfælde af fortsættelse eller fornyelse af en eksisterende foranstaltning)* Intern og eksternt uafhængig evaluering positiv, resultater i overensstemmelse med målsætningerne, behov for at fortsætte påbegyndte aktioner, stigende efterspørgsel efter projektansvarlige.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III, DEL A)

Behovet for menneskelige og administrative ressourcer skal dækkes ved hjælp af de bevillinger, der er tildelt det forvaltende generaldirektorat.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingsstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		heraf		Varighed
				Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af supplerende ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	0,5		0,5		2 år
	B	1		1		2 år
	C	1		1		2 år
Andre ressourcer						
I alt		2,5		2,5		2 år

Det anføres, hvornår de supplerende ressourcer skal stilles til rådighed.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle indvirkning

(EUR)

	Beløb	Beregning
Tjenestemænd	0	
Midlertidigt ansatte	0	
Andre ressourcer (anfør budgetpost)	0	
I alt		

Beløbene svarer til de samlede udgifter til de supplerende stillinger i foranstaltningens samlede løbetid, hvis foranstaltningen er af bestemt varighed, og til udgifterne i 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen, navnlig udgifter til møder i ekspertudvalg og -grupper

(EUR)

Konto(nummer og tekst)	Beløb	Beregning
A-7031	48.000	15 eksperter X 2 udvalgmøder X 800 X 2 år
A-7030	240.000	30 eksperter X 5 udvalgmøder X 800 X 2 år
	288.000	

To eksperter fra hver medlemsstat foretager en ekstern vurdering af projektforslagene. Med andre ord vil hvert forslag blive behandlet særskilt af to eksperter, for at man kan nå frem til en objektiv og uafhængig vurdering.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater (Oisin II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen af ... 2000,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors opfordrer man til at styrke samarbejdet mellem de kriminalpræventive myndigheder.
- (3) Oisin-programmet, der blev indført ved den fælles aktion 97/12/RIA⁸ af 20. december 1996, har bidraget til en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- (4) Fornyelsen af dette program, som ovennævnte fælles aktion netop omhandler, vil gøre det muligt at forbedre dette samarbejde yderligere.
- (5) Det er ønskværdigt at sikre en vis kontinuitet i de aktioner, Oisin-programmet yder støtte til, og at forny dem i en anden fase af to års varighed.
- (6) Det er nødvendigt i højere grad at åbne Oisin-programmet for ansøgerlandene ved at give dem mulighed for at deltage i projekter, der modtager støtte under programmet.
- (7) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁹, skal de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 1 og stk. 4, andet led, vedtages efter den rådgivningsprocedure, der er beskrevet i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF.

⁸ EFT L 7 af 10.1.1997, s. 5.

⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (8) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 4, første led, og i artikel 6, stk. 3, første led, er forvaltningsforanstaltninger som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, skal disse foranstaltninger vedtages efter den forvaltningsprocedure, der er beskrevet i afgørelsens artikel 4 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1 - Indførelse af programmet

1. Ved denne afgørelse indføres anden fase af det samarbejdsprogram, der betegnes som "Oisin-programmet", og som blev indført ved fælles aktion 97/12/RIA af 20. december 1996.
2. Programmet fornyes for perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002, hvorefter det kan forlænges.

Artikel 2 – Programmets målsætninger

1. Programmet bidrager til at opfylde den generelle målsætning om at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. I denne forbindelse er målet, at det skal tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og give dem større indblik i tilsvarende myndigheders arbejdsmetoder i andre medlemsstater og de begrænsninger, de er underlagt.
2. Ansøgerlandene kan deltage i projekterne for at stifte bekendtskab med EU's resultater på dette område og forberede sig på deres tiltrædelse. Andre tredjelande kan ligeledes deltage, når det tjener formålet med projekterne.

Artikel 3 – Adgang til programmet

1. Programmet samfinansierer projekter indgivet af retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater, som tager sigte på at opfylde de målsætninger, der er nævnt i artikel 2.
2. I denne afgørelse forstås ved "retshåndhævende myndigheder" medlemsstaternes kompetente offentlige myndigheder, der i henhold til national lov har ansvaret for at forebygge, efterforske og bekæmpe kriminalitet.
3. For at kunne modtage samfinansiering skal projekterne omfatte mindst tre medlemsstater eller to medlemsstater og et ansøgerland og tage sigte på at opfylde de målsætninger, der er nævnt i artikel 2.
4. Programmet kan endvidere finansiere:
 - specifikke aktioner af særlig interesse i henhold til programmets prioriteter eller for samarbejdet med ansøgerlandene
 - supplerende foranstaltninger, f.eks. seminarer, ekspertmøder eller andre initiativer til videreformidling af oplysninger indsamlet i forbindelse med programmet.

Artikel 4 – Programmets aktioner

Programmet omfatter følgende former for aktioner:

- Uddannelse
- Udveksling og praktikophold
- Undersøgelser og forskning
- Møder og seminarer
- Videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet.

Artikel 5 – Finansiering af programmet

1. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.
2. Samfinansiering af et projekt under programmet udelukker enhver finansiering under et andet program finansieret af De Europæiske Fællesskabers budget.
3. Finansieringsafgørelserne indebærer, at der indgås finansieringsaftaler mellem Kommissionen og de projektansvarlige. Både afgørelserne og aftalerne er underlagt Kommissionens finanskontrol og revision ved Revisionsretten.
4. Det tilskud, der ydes over fællesskabsbudgettet, må ikke overstige 70% af de samlede projektomkostninger.
5. De specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, kan dog finansieres 100% inden for det loft på 10% af det årlige rammebeløb, der er afsat til hver af disse to kategorier.

Artikel 6 – Gennemførelse af programmet

1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Programmet forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. I forbindelse med gennemførelsen af programmet:
 - udarbejder Kommissionen et årligt arbejdsprogram, der omfatter de specifikke målsætninger og tematiske prioriteter samt eventuelt en liste over specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger
 - vurderer og udvælger Kommissionen projekter indgivet af de projektansvarlige, der er nævnt i artikel 3.
4. Kommissionen forelægger det udvalg, der er nævnt i artikel 7, udkast til de foranstaltninger, der skal iværksættes for at gennemføre programmet. Behandlingen af de projektansvarliges udkast og supplerende foranstaltninger foregår efter den

rådgivningsprocedure, der er nævnt i artikel 8. Behandlingen af det årlige arbejdsprogram og de specifikke aktioner foregår efter den forvaltningsprocedure, der er nævnt i artikel 9.

5. Kommissionen vurderer og udvælger projekter indgivet af de projektansvarlige efter følgende kriterier:
 - overensstemmelse med programmets målsætninger
 - den europæiske dimension og ansøgerlandenes muligheder for at deltage
 - foreneligheden med det arbejde, der er påbegyndt eller planlagt i forbindelse med EU's politiske prioriteter inden for politi- og toldsamarbejde
 - komplementariteten med andre tidligere, aktuelle eller kommende samarbejdsprojekter
 - den projektansvarliges evne til at gennemføre projektet
 - projektets egentlige kvalitet med hensyn til udformning, tilrettelæggelse, præsentation og forventede resultater
 - størrelsen af den støtte, der anmodes om fra programmet, og dens overensstemmelse med de forventede resultater.
 - virkningen af de forventede resultater for programmets målsætninger.

Artikel 7 - Udvalg

1. Kommissionen bistås ved forvaltningen af programmet af et udvalg, kaldet "Oisin-udvalget", der består af repræsentanter for EU's medlemsstater, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget vedtager sine vedtægter efter forslag fra formanden på de vilkår, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i Rådets afgørelse 1999/468/EF.
3. Kommissionen kan invitere repræsentanter for ansøgerlandene til informationsmøder efter udvalgs møderne.

Artikel 8 – Rådgivningsprocedure

Når der henvises til denne artikel, gælder rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.

Artikel 9 - Forvaltningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, gælder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.
2. Det tidsrum, der omtales i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 10 - Evaluering

1. Kommissionen evaluerer hvert år den indsats, der er gjort for at gennemføre programmet i det forgangne år.
2. En gang om året aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om programmets gennemførelse. Den første rapport aflægges senest den 31. juli 2002.

Artikel 11 - Ikrafttrædelse

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*For Rådet
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Forslag til Rådets afgørelse om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater (Oisin II)

2. BUDGETPOST

B5-820

3. RETSGRUNDLAG

EU-traktatens artikel 34

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Foranstaltningen tager sigte på at sikre kontinuitet i Oisin-programmet, der udløber den 19. december 2000.

Målet med Oisin-programmet er at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og give dem større indblik i tilsvarende myndigheders arbejdsmetoder i andre medlemsstater og de begrænsninger, de er underlagt. Ved "retshåndhævende myndigheder" forstås medlemsstaternes kompetente offentlige myndigheder, der i henhold til national lov har ansvaret for at forebygge, efterforske og bekæmpe kriminalitet, dvs. først og fremmest politiet og toldvæsenet.

Oisin II samfinansierer uddannelsesforanstaltninger, udvekslings- og praktikprogrammer, møder, konferencer og seminarer, undersøgelser og forskning samt videreformidling af resultaterne af de finansierede aktioner på europæisk plan.

Disse aktioner er vigtige midler til at opfylde målsætningerne om at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU gennem tættere og mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder. De er i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, hvori man opfordrer til at styrke samarbejdet mellem de kriminalpræventive myndigheder.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser om dens forlængelse/fornyelse

Programmet løber i to år (2001-2002). Det sker for at undersøge, om det er muligt at slå de eksisterende programmer (Grotius, Oisin, Falcone og Stop) sammen til et enkelt rammeprogram under EU-traktatens afsnit VI.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 IOU

5.2 OB

5.3 UDGIFTER: 8 MIO. EUR

6. UDGIFTERNES ART

- støtte til samfinansiering sammen med andre offentlige eller private kilder op til 70% af de samlede projektomkostninger for foranstaltninger, der indgives forslag om af projektansvarlige fra medlemsstaterne
- støtte på 100% til specifikke aktioner om prioriterede aspekter af europæisk interesse og til supplerende foranstaltninger inden for loftet på 10% af det årlige budget for hver af disse to kategorier.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (forholdet mellem gennemsnitsomkostningerne pr. enhed og de samlede omkostninger)

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af programmet er på 8 mio. EUR for perioden 2001-2002.

Det svarer til budgettildelingen til Oisin-programmet for 2000 på 3 mio. EUR gange to (aktionens varighed) og en forøgelse på 33%. Denne forøgelse er begrundet af to forhold:

- Styrkelsen af samarbejdsforanstaltningerne mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj 1999 og Det Europæiske Råds fastsættelse af prioriteter inden for retlige og indre anliggender i Tammefors i oktober 2000
- Et stigende antal samarbejdsprojekter efter iværksættelsen af programmet samt en konstant forbedring af projekternes kvalitet. En lang række kvalitetsprojekter omhandler EU's prioriteter inden for politisamarbejde og kan ikke finansieres uden en forøgelse af bevillingerne til programmet. I den eksterne rapport om evaluering af de såkaldt afsnit VI-programmer, som Kommissionen modtog i april 2000, konkluderer man, at det ville være nyttigt at øge bevillingerne for at fremme kvalitetsprojekter, der ellers ikke ville blive udvalgt.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Fordelingen på foranstaltningens elementer afhænger af, hvilke projekter medlemsstaterne indgiver. Programmet vil blive forvaltet gennem årlige arbejdsprogrammer, hvori man vil lægge vægt på behovet for at finansiere færre seminarer og konferencer og flere udvekslinger og undersøgelser eller forskning i overensstemmelse med konklusionerne af evalueringen af programmets første fase, der blev foretaget i 1999-2000. Derfor kunne man forestille sig følgende vejledende fordeling for 2001-2002:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Seminarer, konferencer, informationsmøder	2,0	2,0					4,0
Udvekslings- og praktikprogrammer	1,0	1,0					2,0
Undersøgelser og forskning	0,50	0,50					1,00
Dokumentation/information	0,50	0,50					1,00
I alt	4,0	4,0					8,00

7.3 Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. inkluderet i budgettets del B

Ikke relevant.

7.4 Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Forpligtelsesbevillinger	4,0	4,0					8,00
Betalingsbevillinger	8,00						
Regnskabsår n n+1 n+2 n+3 n+4 n+5 og følgende regnskabsår	2,0	4,0	2,0				
I alt	2,0	4,0	2,0				8,00

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

De generelle bestemmelser om bekæmpelse af svig gælder. Desuden er der planlagt stikprøvekontroller på stedet.

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- **Specifikke målsætninger:** ud over den overordnede målsætning om at styrke samarbejdet mellem de retshåndhævende myndigheder vil man i de årlige arbejdsprogrammer for Oisin fastsætte prioriteter, der vil blive knyttet så tæt som muligt til resultattavlen for udviklingen i skabelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU (Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet). Uden at foregribe arbejdsprogrammet for 2001, som skal fastlægges af programmets forvaltningsudvalg, kan man pege på følgende overordnede emner:
 - At forbedre kendskabet til, hvordan de andre medlemsstaters og ansøgerlandenes retshåndhævende myndigheder fungerer
 - At øge kendskabet til de fælles værdier bag medlemsstaternes systemer til retshåndhævelse
 - At skabe arbejdsmæssige relationer og gensidig tillid mellem de retshåndhævende myndigheder
 - At skabe debat om, hvordan man kan forbedre det politimæssige samarbejde, og om eksperimentale arbejdsmetoder.
 - At sammenligne gensidige tendenser inden for offentlig sikkerhed og kriminalitetsbekæmpelse
 - At videreformidle information om resultaterne af projekterne på europæisk plan.
- **Målgruppe:** Retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne, dvs. medlemsstaternes politi og toldvæsen med en mulighed for at associere retshåndhævende myndigheder i ansøgerlandene eller myndigheder eller eksperter fra andre tredjelande, hvis deltagelse er nødvendig for aktionens gennemførelse. I forbindelse med seminarer eller konferencer er den endelige støttemodtager normalt en offentlig myndighed i en medlemsstat eller i undtagelsestilfælde en offentlig myndighed fra et ansøgerland sammen med projektansvarlige fra to medlemsstater. I forbindelse med undersøgelser eller forskning kan den endelige støttemodtager være et offentligt eller privat organ eller en uafhængig ekspert. I så fald er det de procedurer, der gælder for offentlige kontrakter, der afgør, hvem der kan modtage finansiering.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

- **Behovet for EF-støtte, især i henhold til nærhedsprincippet:** For at opfylde de målsætninger, der er fastsat i Amsterdam-traktaten, og som blev fremhævet på Det Europæiske Råds møde i Tammerfors inden for politisamarbejde, for at styrke udviklingen af faglige relationer mellem myndigheder i medlemsstaterne, der ikke er direkte involveret i forvaltning af fællesskabspolitikker, for at tilskynde til oprettelse af et netværk af projektansvarlige, sikre den grænseoverskridende dimension og videreformidle resultaterne på europæisk plan.
- Valg af interventionsform
 - * *fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (komparative fordele):* videreformidling af resultaterne på europæisk plan, dækning af de projektansvarliges behov på europæisk plan, bedre koordinering mellem målgrupperne.
 - * *beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan:* på EF-plan findes der ikke andre specifikke aktioner, og på nationalt plan er aktionerne begrænsede og gør det ikke muligt at opnå netværksvirkning eller at udbrede kendskabet til god praksis til andre dele af Europa.
 - * *forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt:* synergi og merværdi på europæisk plan
- **Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen** Erfaringerne med de forudgående aktioner viser, at der ikke findes sådanne usikkerhedsmomenter. Der er tværtimod en stigende efterspørgsel efter medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og en stigende interesse i hele Europa for denne type aktion med henblik på at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

- Resultatindikatorer
 - * *output-indikatorer (omfanget af de iværksatte aktiviteter):* analyse og videreformidling af projektresultaterne, oprettelse af transnationale partnerskaber.
 - * *virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning:* forbedret undervisning af de retshåndhævende myndigheder i de øvrige medlemsstaters politi- og toldsystemer, intensivering af konkrete samarbejdsforanstaltninger (antal uddannelses- og udvekslingstilbud, konferencer eller seminarer), effektiv videreformidling af resultaterne af de foranstaltninger, der finansieres under programmet.
- *Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen?* internt hvert år globalt; eksternt globalt.

- *Vurdering af resultaterne (i tilfælde af fortsættelse eller fornyelse af en eksisterende foranstaltning)* Intern og ekstern uafhængig evaluering positiv, resultater i overensstemmelse med målsætningerne, behov for at fortsætte påbegyndte aktioner, stigende efterspørgsel efter projektansvarlige.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III, DEL A)

Behovet for menneskelige og administrative ressourcer skal dækkes ved hjælp af de bevillinger, der er tildelt det forvaltende generaldirektorat.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingsstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		heraf		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af ekstra ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	0,5		0,5		2 år
	B	1		1		2 år
	C	1		1		2 år
Andre ressourcer						
I alt		2,5		2,5		2 år

Det anføres, hvornår de ekstra ressourcer skal stilles til rådighed.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle indvirkning

(EUR)

	Beløb	Beregning
Tjenestemænd		
Midlertidigt ansatte		
Andre ressourcer (anfør budgetpost)		
I alt		

Beløbene svarer til de samlede udgifter til de supplerende stillinger i foranstaltningens samlede løbetid, hvis foranstaltningen er af bestemt varighed, og til udgifterne i 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen, navnlig udgifter til møder i ekspertudvalg og -grupper

(EUR)

Konto(nummer og tekst)	Beløb	Beregning
A0 7030	48 000	15 eksperter X 2 udvalgsmøder X 800 X 2 år
I alt	48 000	

Den type foranstaltninger, Oisin-programmet finansierer, medfører ikke udgifter til eksperter, da projektevalueringen foretages dels af Kommissionens egne eksperter, dels af eksterne offentlige organer, som f.eks. Europol eller Association of the European Police Colleges, som bistår Kommissionen. Beløbene svarer til de samlede udgifter til foranstaltningen, hvis den er af bestemt varighed, og til udgifterne i 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af anden fase af et tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogram for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn (Stop II)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen af ... 2000,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, og at dette mål især skal nås ved at forebygge og bekæmpe menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors opfordrer man til at gribe ind over for menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.
- (3) Karakteren af disse spørgsmål gør det påkrævet at benytte en koordineret og tværfaglig fremgangsmåde, der inddrager de forskellige ansvarlige for bekæmpelsen på EU-plan, og med henblik herpå skal der skabes en ramme om uddannelses-, informations-, undersøgelses- og udvekslingsforanstaltninger for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn af enhver form, der kan forbedre effektiviteten af forebyggelsen og bekæmpelsen af sådanne fænomener.
- (4) På grund af den internationale dimension af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn er det nødvendigt at angribe fænomenet over en bred front i hele kædens længde, uanset om der er tale om dem, der er ansvarlige for rekruttering, transport og udnyttelse, eller andre mellemmand eller kunder.
- (5) Stop-programmet, der blev indført ved den fælles aktion 96/700/RIA af 29. November 1996¹⁰, har bidraget til en øget bevidstgørelse i EU og til en styrkelse af samarbejdet mellem de personer i medlemsstaterne, der er ansvarlige for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

¹⁰ EFT L 322 af 12.12.1996, s. 7 – 10.

- (6) Stop-programmet har desuden vist, at EU's målsætninger for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn gennemføres mere effektivt på EU-plan end i de enkelte medlemsstater på grund af udvekslingen af erfaringer mellem medlemsstaterne samt besparelser og de samlede virkninger af de iværksatte foranstaltninger.
- (7) Fornyelsen af dette program, som eksplicit er nævnt i ovennævnte fælles aktion, og som Europa-Parlamentet udtrykkelig anmodede om i sin beslutning af 19. maj 2000 om "fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder", vil gøre det muligt at forbedre dette samarbejde yderligere.
- (8) Det er ønskværdigt at sikre en vis kontinuitet i de aktioner, programmet yder støtte til, og at forny dem i en anden fase af to års varighed.
- (9) Det er nødvendigt at opdele programmets aktioner på samme måde som Daphne-programmets, der skal bekæmpe vold mod børn, unge og kvinder.
- (10) Det er nødvendigt at gribe ind på fællesskabsplan for at sikre koordineringen af aktionerne og gøre det lettere at oprette netværk af projektansvarlige, men det skal ske under overholdelse af nærhedsprincippet.
- (11) Det er nødvendigt i højere grad at åbne Stop-programmet for ansøgerlandene ved at give dem mulighed for at deltage i projekter, der modtager støtte under programmet.
- (12) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen¹¹, skal de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 1 og stk. 4, andet led, vedtages efter den rådgivningsprocedure, der er beskrevet i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF.
- (13) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne afgørelse, der er nævnt i dens artikel 3, stk. 4, første led, og i artikel 6, stk. 3, første led, er forvaltningsforanstaltninger som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, skal disse foranstaltninger vedtages efter den forvaltningsprocedure, der er beskrevet i afgørelsens artikel 4 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1 - Indførelse af programmet

1. Med denne afgørelse indføres anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, "Stop", som blev indført ved fælles aktion 96/700/RIA af 29. november 1996.
2. Programmet fornyes for perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002, hvorefter det kan forlænges.

¹¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2 – Programmets målsætninger

Programmet bidrager til at opfylde den generelle målsætning om at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Programmet skal således forebygge og bekæmpe menneskehandel og alle former for seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi og vold i forbindelse hermed, og bistå ofrene for denne form for kriminalitet. Det tager navnlig sigte på:

- at udvikle, gennemføre og evaluere en EU-politik på dette område
- at tilskynde til og fremme netværk og praktisk samarbejde, som f.eks. udveksling og udbredelse af information, erfaringer og god praksis, forbedring og tilpasning af uddannelse samt videnskabelig og teknisk forskning
- at lægge særlig vægt på, at institutioner eller sammenslutninger fra ansøgerlandene deltager i de foranstaltninger for offentlige eller private organer, der er udviklet under dette program
- at tilskynde til at styrke samarbejde med tredjelande og de kompetente regionale og internationale organisationer.

Artikel 3 – Adgang til programmet

1. Programmet samfinansierer projekter indgivet af alle offentlige eller private organer, institutioner eller foreninger i EU's medlemsstater, der medvirker til at yde bistand til ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn samt forebyggelse og bekæmpelse heraf.
2. Programmet er rettet til personer med ansvar for at yde bistand til ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn samt forebyggelse og bekæmpelse heraf, f.eks. dommere, offentlige anklagere, retshåndhævende myndigheder, immigrationsmyndigheder, sociale myndigheder, forskere og ansvarlige for foreninger.
3. For at kunne modtage samfinansiering skal projekterne omfatte mindst tre medlemsstater eller to medlemsstater og et ansøgerland og tage sigte på at opfylde de målsætninger, der er nævnt i artikel 2.
4. Programmet kan endvidere finansiere:
 - specifikke aktioner af særlig interesse i henhold til programmets prioriteter eller for samarbejdet med ansøgerlandene
 - supplerende foranstaltninger, f.eks. seminarer, ekspertmøder eller andre initiativer til videreformidling af oplysninger indsamlet i forbindelse med programmet.

Artikel 4 – Programmets aktioner

Programmet omfatter følgende former for aktioner:

- Uddannelse
- Udveksling og praktikophold
- Undersøgelser og forskning
- Møder og seminarer
- Videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet.

Artikel 5 – Finansiering af programmet

1. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.
2. Samfinansiering af et projekt under programmet udelukker enhver finansiering under et andet program finansieret af De Europæiske Fællesskabers budget.
3. Finansieringsafgørelserne indebærer, at der indgås finansieringsaftaler mellem Kommissionen og de projektansvarlige. Både afgørelserne og aftalerne er underlagt Kommissionens finanskontrol og revision ved Revisionsretten.
4. Det tilskud, der ydes over fællesskabsbudgettet, må ikke overstige 70% af de samlede projektomkostninger.
5. De specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, kan dog finansieres 100% inden for det loft på 10% af det årlige rammebeløb, der er afsat til hver af disse to kategorier.

Artikel 6 – Gennemførelse af programmet

1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Programmet forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. I forbindelse med gennemførelsen af programmet:
 - udarbejder Kommissionen et årligt arbejdsprogram, der omfatter de specifikke målsætninger og tematiske prioriteter samt eventuelt en liste over specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger
 - vurderer og udvælger Kommissionen projekter indgivet af de projektansvarlige, der er nævnt i artikel 3.
4. Kommissionen forelægger det udvalg, der er nævnt i artikel 7, udkast til de foranstaltninger, der skal iværksættes for at gennemføre programmet. Behandlingen af de projektansvarliges udkast og supplerende foranstaltninger foregår efter den

rådgivningsprocedure, der er nævnt i artikel 8. Behandlingen af det årlige arbejdsprogram og de specifikke aktioner foregår efter den forvaltningsprocedure, der er nævnt i artikel 9.

5. Kommissionen vurderer og udvælger projekter indgivet af de projektansvarlige efter følgende kriterier:
 - overensstemmelse med programmets målsætninger
 - den europæiske dimension og ansøgerlandenes muligheder for at deltage
 - foreneligheden med det arbejde, der er påbegyndt eller planlagt i forbindelse med EU's politiske prioriteter for retlige og indre anliggender, navnlig med hensyn til politisamarbejde og strafferetligt samarbejde
 - komplementariteten med andre tidligere, aktuelle eller kommende samarbejdsprojekter
 - den projektansvarliges evne til at gennemføre projektet
 - den påtænkte foranstaltningens tværfaglige karakter
 - projektets egentlige kvalitet med hensyn til udformning, tilrettelæggelse, præsentation og forventede resultater
 - størrelsen af den støtte, der anmodes om fra programmet, og dens overensstemmelse med de forventede resultater.
 - virkningen af de forventede resultater for programmets målsætninger.

Artikel 7 - Udvalg

1. Kommissionen bistås ved forvaltningen af programmet af et udvalg, kaldet "Stopudvalget", der består af repræsentanter for EU's medlemsstater, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Dette udvalg vedtager sine vedtægter efter forslag fra formanden på de vilkår, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i Rådets afgørelse 1999/468/EF.
3. Kommissionen kan invitere repræsentanter for ansøgerlandene til informationsmøder efter udvalgs møderne.

Artikel 8 – Rådgivningsprocedure

Når der henvises til denne artikel, gælder rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.

Artikel 9 - Forvaltningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, gælder forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse.

2. Det tidsrum, der omtales i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 10 - Evaluering

1. Kommissionen evaluerer hvert år den indsats, der er gjort for at gennemføre programmet i det forgangne år.
2. En gang om året aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om programmets gennemførelse. Den første rapport aflægges senest den 31. juli 2002.

Artikel 11 - Ikrafttrædelse

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Forslag til Rådets afgørelse om indførelse af anden fase af et tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogram for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn (Stop II).

2. BUDGETPOST

B5-820

3. RETSGRUNDLAG

EU-traktatens artikel 34

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Foranstaltningen tager sigte på at sikre kontinuitet i Stop-programmet, der udløber med udgangen af 2000.

Programmet bidrager til at opfylde den generelle målsætning om at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Programmet skal således forebygge og bekæmpe menneskehandel og alle former for seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi og vold i forbindelse hermed, og bistå ofrene for denne form for kriminalitet.

Det tager navnlig sigte på:

- at udvikle, gennemføre og evaluere en EU-politik på dette område
- at tilskynde til og fremme netværk og praktisk samarbejde, som f.eks. udveksling og udbredelse af information, erfaringer og god praksis, forbedring og tilpasning af uddannelse samt videnskabelig og teknisk forskning
- at lægge særlig vægt på, at institutioner eller sammenslutninger fra ansøgerlandene deltager i de foranstaltninger for offentlige eller private organer, der er udviklet under dette program
- at tilskynde til at styrke samarbejde med tredjelande og de kompetente regionale og internationale organisationer.

Stop II støtter finansiering af uddannelse, udveksling og praktikophold, møder, undersøgelser og forskning samt informationsformidling inden for en sammenhængende struktur, der gør det muligt at udbrede resultater på europæisk plan.

Disse aktioner er vigtige midler til at opfylde målsætningerne om at skabe et europæisk retligt område og bekæmpe organiseret kriminalitet på EU-plan.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser om dens forlængelse/fornyelse

Programmet løber i to år (2001-2002). Det sker for at undersøge, om det er muligt at slå de eksisterende programmer (Grotius, Oisin og Stop) sammen til et enkelt under EU-traktatens afsnit VI.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 IOU

5.2 OB

5.3 UDGIFTER: 4 MIO. EUR

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

- støtte til samfinansiering sammen med andre offentlige eller private kilder op til 70% af projektomkostningerne
- støtte på 100% til specifikke aktioner om prioriterede aspekter af europæisk interesse og til supplerende foranstaltninger inden for loftet på 10% af det årlige budget for hver af disse to kategorier.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Metode til beregning af de samlede omkostninger ved foranstaltningen

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af programmet er på 4 mio. EUR for perioden 2001-2002.

Det svarer til budgettildelingen til det foregående Stop-program for 2000 på 1,5 mio. EUR gange to med en forhøjelse på 33% på grund af den stigende interesse i at opfylde målsætningerne for bekæmpelsen af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Seminarer, konferencer, informationsmøder	0,60	0,60					1,20
Udvekslings- og praktikprogrammer	0,65	0,65					1,30
Undersøgelser og forskning	0,65	0,65					1,30
Dokumentation/information	0,10	0,10					0,20
I alt	2,00	2,00					4,00

7.3 Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. inkluderet i budgettets del B

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

	År	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt

7.4 Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

	Regnskabsår 2001	Regnskabsår 2002	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Forpligtelsesbevillinger	2,00	2,00					4,00
Betalingsbevillinger	4,00						
Regnskabsår n n+1 n+2 n+3 n+4 n+5 og følgende regnskabsår	1,00	2,00	1,00				4,00
I alt	1,00	2,00	1,00				4,00

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

- De generelle bestemmelser om bekæmpelse af svig gælder. Desuden er der planlagt stikprøvekontroller på stedet.

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- Specifikke mål :
 - (a) Tilrettelæggelse af udvekslingsprogrammer mellem offentlige organer, ngo'er og ansvarlige personer i medlemsstaterne og ansøgerlandene.
 - (b) Oprettelse, udvikling og vedligeholdelse af netværk, blandt andet ved at udnytte moderne teknologi som Internettet, for at styrke og forbedre det grænseoverskridende samarbejde.
 - (c) Afholdelse af kurser for at forbedre og tilpasse midlerne til etablering af og kendskabet til det grænseoverskridende samarbejde, herunder de retlige procedurer.
 - (d) Afholdelse af multilaterale og europæiske konferencer og seminarer.
 - (e) Iværksættelse af undersøgelser af og forskning i god praksis, herunder komparativ forskning, forudgående analyser og feasibility-undersøgelser.
 - (f) Videreformidling af information om resultaterne af programmets aktioner.

- **Målgruppe:** Programmet er rettet til personer med ansvar for at yde bistand til ofre for menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn samt forebyggelse og bekæmpelse heraf, f.eks. dommere, offentlige anklagere, retshåndhævende myndigheder, immigrationsmyndigheder, sociale myndigheder, forskere og ansvarlige for sammenslutninger.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

- **Behovet for EF-støtte, især i henhold til nærhedsprincippet:** For at skabe et netværk af projektansvarlige, for at styrke det grænseoverskridende aspekt, for at videreformidle resultaterne på europæisk plan.
- Valg af interventionsform
 - * *fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (komparative fordele):* videreformidling af resultaterne på europæisk plan, dækning af de projektansvarliges behov på europæisk plan, bedre koordinering mellem målgrupperne.
 - * *beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan:* på EF-plan findes der ikke andre specifikke aktioner, og på nationalt plan er aktionerne begrænsede og gør det ikke muligt at opnå netværksvirkning eller at udbrede kendskabet til god praksis til andre dele af Europa.
 - * *forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt:* synergi og merværdi på europæisk plan
- **Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen** Erfaringerne med de forudgående aktioner viser, at der ikke findes sådanne usikkerhedsmomenter. Der er tværtimod en stigende efterspørgsel efter offentlige og private institutioner og sammenslutninger i EU's medlemsstater og en stigende interesse i hele Europa for denne type aktion med henblik på at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

- Resultatindikatorer
 - * *output-indikatorer (omfanget af de iværksatte aktiviteter):* analyse og videreformidling af projektresultaterne, oprettelse af transnationale partnerskaber.
 - * *virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning:* forbedring af EU-medlemsstaternes offentlige og private organers, institutioners og sammenslutningers kendskab til og informationer om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og alle former for seksuel udnyttelse af børn, herunder børnepornografi.
- *Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen?* Internt hvert år globalt; eksternt globalt.

- *Vurdering af resultaterne (i tilfælde af fortsættelse eller fornyelse af en eksisterende foranstaltning)* Intern og ekstern uafhængig evaluering positiv, resultater i overensstemmelse med målsætningerne, behov for at fortsætte påbegyndte aktioner, stigende efterspørgsel efter projektansvarlige.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III, DEL A)

Behovet for menneskelige og administrative ressourcer skal dækkes ved hjælp af de bevillinger, der er tildelt det forvaltende generaldirektorat.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		heraf		Overtrædelsesvarighed
				Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af ekstra ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	0,5		0,5		2 år
	B	1		1		2 år
	C	1		1,5		2 år
Andre ressourcer						
I alt		2,5		2,5		2 år

Det anføres, hvornår de ekstra ressourcer skal stilles til rådighed.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle indvirkning

(EUR)

	Beløb	Beregning
Tjenestemænd	0	
Midlertidigt ansatte	0	
Andre ressourcer (anfør budgetpost)	0	
I alt		

Beløbene svarer til de samlede udgifter til de supplerende stillinger i foranstaltningens samlede løbetid, hvis foranstaltningen er af bestemt varighed, og til udgifterne i 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen, navnlig udgifter til møder i ekspertudvalg og -grupper

(EUR)

Konto(nummer og tekst)	Beløb	Beregning
A0 7030	48 000	15 eksperter X 2 udvalgmøder X 800 X 2 år
A0 7030	240 000	30 eksperter X 5 udvalgmøder X 800 X 2 år
	288 000	

To eksperter fra hver medlemsstat foretager en ekstern vurdering af projektforslagene. Med andre ord vil hvert forslag blive behandlet særskilt af to eksperter, for at man kan nå frem til en objektiv og uafhængig vurdering.